

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Пещера, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, III НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря Евелина Н. Генинска
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Административно наказателно дело № 20235240200112 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от И. С. З., ЕГН *****, с адрес: гр. Брацигово, ул. „Ангел Попов“ № 24, против Писмено предупреждение № 298/18.07.2023 г., издадено от Директора на Регионална дирекция по горите - Пазарджик, с което за маловажен случай на нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от Закона за горите (ЗГ) във вр. чл. 15, ал. 3 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии жалбоподателят И. С. З. е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението ще му бъде наложено административно наказание и са отнети 5 пр. куб. м. широколистни дърва за огрев от дървесен вид „бук“, с дължина 1 м., оставени на отговорно пазене на Щерьо Янков Начев, на длъжност „старши лесничей“ при ТП ДТС – Пещера, с разписка за отговорно пазене сериен № 000928/12.04.2023 г.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на обжалваното писмено предупреждение и се моли за неговата отмяна. Твърди се, че жалбоподателят няма вина за твърдяното нарушение, тъй като добросъвестно

е заплатил на шофьора Т. С. сумата в размер на 750,00 лв. за 5 пр. куб. м. дърва за огрев, които му били доставени от него. Сочи се, че превозният билет, който шофьорът Т. С. дал на жалбоподателя, след като последният му заплатил сумата от 750,00 лв., бил в изключително неясен и нечетлив вид и не можело да се разбере какво пише в него. Поддържа се, че подаденото от жалбоподателя възражение не е било обсъдено от административнонаказващия орган.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от процесуалния си представител адв. Д. А. от АК - Пазарджик. Поддържа жалбата и моли за отмяна на предупреждението по съображения, изложени в представената писмена защита по делото. Претендира разноски.

Въззиваемата страна – Директорът на Регионална дирекция по горите - Пазарджик, чрез юрк. Георги Тодовичин, оспорва въззивната жалба. Административнонаказващият орган депозира писмено становище, в което излага съображения за правилност и законосъобразност на атакуваното писмено предупреждение и моли да бъде потвърдено. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от страна на жалбоподателя.

Съдът, като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и след като анализира събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.03.2023 г. след предварително подадено заявление до Община Брацигово за закупуване на дърва за огрев, на жалбоподателя били доставени 5 пр. куб. м. широколистни дърва за огрев от дървесен вид „бук“ от свид. Т. С., за което жалбоподателят заплатил на свид. Т. С. сумата в размер на 750,00 лв. Жалбоподателят поискал от шофьора – свид. Т. С. документ за дървата и свид. Т. С. му предоставил превозен билет № 7768/00026 от 29.03.2023г. за доказване произхода на доставената дървесина, независимо, че в него като получател било посочено лицето Х. Р., а не жалбоподателя, а като адрес на доставка бил отразен гр. Брацигово, ул. „Трети март“ № 44, а не адреса на жалбоподателя. Жалбоподателят взел предоставения му от свид. Т. С. превозен билет, но тъй като бил неясен и нечетлив не могъл да разбере какво точно пише в него. След като прибрал превозния билет, жалбоподателят пренесъл доставената му дървесина в двора на къщата си, находяща се в гр.

Брацигово, ул. „Ангел Попов“ № 24.

На 12.04.2023 г. била извършена съвместна проверка от служители на РДГ-Пазарджик и Икономическа полиция – Пазарджик в имот, находящ се в гр. Брацигово, ул. „Ангел Попов“ № 24, собственост на жалбоподателя И. З.. В хода на проверката било установено, че жалбоподателят И. З. съхранява в двора на къщата си на адрес: гр. Брацигово, ул. „Ангел Попов“ № 24 общо 5 пр. куб. м. широколистни дърва за огрев от дървесен вид бук, с дължина 1 м., маркирани с контролна горска марка (КГМ) А 4559, но непридружени с превозен билет. За доказване законния произход на въпросната дървесина жалбоподателят представил на контролните органи дадения му от свид. Т. С. превозен билет № 7768/00068 от 29.03.2023 г. Тъй като превозния билет не бил добре четим, свид. Б. А. – гл. специалист горски инспектор в РДГ – Пазарджик извършил справка в електронната система на ИАГ и по категоричен начин установил, че в превозния билет е отразен адрес за доставка гр. Брацигово, ул. „Трети март“ № 44 и в него е посочен като получател Х. Р., т.е. посочените в превозния билет място на доставка и получател били различни съответно от действителното място на съхранение на процесната дървесина и лицето, което я съхранява. Поради това проверяващите приели, че представения от жалбоподателя превозен билет не доказва законния произход на съхраняваната от него в двора на имота му в гр. Брацигово дървесина и същият е извършил нарушение по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в Констативен протокол серия НОО, № 003523/12.04.2023 г. Била задържана процесната дървесина. С Разписка за отговорно пазене сериен № 000928/12.04.2023 г. дървесината била поверена за пазене на Щерьо Янков Начев, на длъжност „старши лесничей“ при ТП ДТС – Пещера.

Поради съмнение за извършване на престъпление бил подаден сигнал с изх.№ 186/РДГ09-3992/25.04.2023 г. от Директора на РДГ – Пазарджик до Районна прокуратура – Пазарджик, Териториално отделение – Пещера. Била образувана прокурорска преписка № 2246/2023 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера. С Постановление на прокурор от РП – Пазарджик, ТО – Пещера било възложено извършването на проверка с оглед събирането на достатъчно данни по смисъла на чл. 211 от НПК за извършено

престъпление по чл. 235, ал. 2 от НК.

След извършване на възложената проверка, с постановление от 20.06.2023 г. наблюдаващият прокурор при РП – Пазарджик, ТО – Пещера, на основание чл. 199 и чл. 213, ал. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК, отказал да образува досъдебно производство и прекратил пр. преписка № 2246/2023 г. по описа на РП – Пазарджик, ТО – Пещера.

Препис от прокурорското постановление, ведно с преписката, били изпратени на Директора на РДГ - Пазарджик с оглед преценка за наличието на предпоставки за образуване на административнонаказателно производство и налагане на административно наказание на жалбоподателя И. С. З..

На основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, въз основа на постановлението на РП – Пазарджик, ТО – Пещера от 20.06.2023 г. за отказ да се образува досъдебно производство, било издадено обжалваното писмено предупреждение. Препис от писменото предупреждение бил връчен на жалбоподателя на 20.07.2023 г.

Гореописаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от доказателствената съвкупност по делото, включваща писмените доказателства, приложени по административнонаказателната преписка, надлежно приобщени по делото и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното следствие.

От казаното от свид. Т. С. се установява, че през месец март 2023 г. той бил изпратен от ТП на ДГС – Пещера да доставя дърва на лица, подали заявления за доставка на дърва до Община Брацигово и включени в списък на одобрените лица за доставка на дърва от 2022 г. от Община Брацигово. Посетил адреса на лицето Х. Р. от гр. Брацигово, на който трябвало да достави 5 пр. куб. м. широколистни дърва за огрев от дървесен вид бук, съгласно превозен билет № 7768/00068 от 29.03.2023 г., но Х. Р. не бил на адреса. След проведен разговор с племенницата на Х. Р., свид. Т. С. разбрал, че Х. Р. отказва да получи дървата. От свой колега превозвач свид. Т. С. научил, че следващото лице в одобрения от общината списък за доставка на дърва бил И. З.. Тогава свид. Т. С. отишъл до дома на жалбоподателя И. З. и му доставил дървата, които по принцип били предназначени за лицето Х. Р.. Жалбоподателят заплатил на свид. Т. С. цялата сума за дървата в размер на 750,00 лв., след което свид. Т. С. дал на жалбоподателя превозен билет №

7768/00068 от 29.03.2023 г. за доказване законния произход на доставената дървесина, а последният прибрал превозния билет. Свидетелят Т. С. заявява, че сумата в размер на 750,00 лв. била формирана по следния начин: 370,00 лв. била стойността на дървата, а разликата до 750,00 лв. била стойността на превоза. Разходите за превоз се дължали на превозвача. Свидетелят Т. С. изрично заявява, че за заплатената сума от 750,00 лв. не са издавани фактури на жалбоподателя. Такива били издадени на името на Х. Р., доколкото той бил посочен като получател в превозния билет, независимо, че на същия не била доставена процесната дървесина. Свидетелят Т. С. твърди, че е превозвач от 7-8 години и до момента не се е случвало той да иска да бъде издаден друг нов превозен билет на името на лицето, на което действително доставя дървесина, когато лицето, което е посочено с превозния билет, с който той разполага, не е намерено на адреса. Твърди, че единият от подписите, положени в превозен билет № 7768/00068 от 29.03.2023 г. е негов, а другият подпис - на горския служител, както и че е допуснал грешка като е доставил дървата на жалбоподателя с процесния превозен билет, предназначен за Х. Р..

Изложеното от свид. Т. С. относно доставката на дървесината и заплащането ѝ от жалбоподателя напълно кореспондира с показанията на свид. Екатерина Тилева, която излага еднопосочни сведения по казуса.

Разпитан като свидетел Х. Р. заявява, че бил подал заявление за дърва до Община Брацигово. Получил обаждане за доставка на заявените дърва на адреса му в гр. Брацигово, ул. „Трети март“ № 44, но тъй като тогава не бил в гр. Брацигово отказал да получи дървата.

От своя страна свид. Б. А. сочи, че превозът на дървата се организира от ТП на ДГС – Пещера, както и че в хода на проверката са установили, че дървата, които жалбоподателят съхранява в двора на имота си в гр. Брацигово са същите като тези, посочени в превозния билет. Уточнява, че представения му от жалбоподателя превозен билет не се четял, но след направена справка в електронната система на ИАГ установил, че процесната дървесина, установена в имота на жалбоподателя не се съхранява от лицето, посочено в превозния билет като получател, както и на отразения в билета адрес на доставка. Изложеното от свид. Б. А. се подкрепя от показанията на свид. М. Е. – присъствал при извършване на проверката на място. Същият излага

идентични сведения по случая.

От приетото като писмено доказателство по делото писмо с вх.№ 4748/06.10.2023 г. и представените към него фактури се установява, че в ДГС – Пещера няма издаден превозен билет № 7788/00026/29.03.2023 г., както и че за доставената на жалбоподателя и заплатена от него дървесина са издадени фактури не на името на жалбоподателя, а на лицето посочено като получател на дървесината в превозен билет № 7768/00068 от 29.03.2023 г. – Х. А. Р..

Видно от представения от жалбоподателя оригинал на превозен билет № 7768/00068 от 29.03.2023 г., същият е блед и в много трудно четим вид. Що се отнася до завереното копие на този превозен билет, представен от административнонаказващия орган, същото е напълно нечетимо и съдържанието му не може да се установи, дори и при положени усилия в тази насока.

Съдът кредитира изцяло приобщените по делото писмени доказателства, тъй като същите са непротиворечиви и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда.

Съдът дава вяра на показанията на свидетелите Т. С., Х. Р., Екатерина Тилева, Б. А. и М. Е., тъй като същите са последователни, логични, еднопосочни и непротиворечиви и намират опора в събраните по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, съгласно чл. 58д, т. 2 от ЗАНН, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното писмено предупреждение, т.е. дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това си правомощие съдът констатира, че атакуваното

писмено предупреждение е издадено от компетентен орган – Директора на Регионална дирекция по горите - Пазарджик, съгласно представената по делото Заповед № РД49-799/16.09.2011г. на Министъра на земеделието и храните, при спазване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН давностни срокове.

Съгласно разпоредбата на чл. 213, ал 1, т. 2 от ЗГ забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, непридружена с превозен билет.

Съгласно нормата на чл. 15, ал. 3 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии, издадена от Министъра на земеделието и храните и министъра на вътрешните работи (обн. ДВ бр. 11 от 07.02.2012 г.), превозният билет удостоверява законния произход на описаната в него дървесина, когато същата се намира на посоченото в билета място на доставка. Превозният билет се съхранява до окончателната преработка на дървесината, но за срок не по-малък от три години.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че към момента на проверката, извършена от служителите на РДГ-Пазарджик и Икономическа полиция, на 12.04.2023 г. в двора на къщата, находяща се в гр. Брацигово, ул. „Ангел Попов“ № 24, стопанисван от жалбоподателя, последният е съхранявал процесната дървесина, без същата да е придружена от превозен билет, доколкото в представения му от свид. Т. С. превозен билет за тази дървесина като получател е посочено лицето Х. Р., а не жалбоподателят и като адрес за доставка е посочен адрес: гр. Брацигово, ул. „Трети март“ № 44, а не адрес гр. Брацигово, ул. „Ангел Попов“ № 24, на който реално са съхранявани и установени дървата. Ето защо превозен билет № 7768/00068 от 29.03.2023 г. , който свид. Т. С. е дал на жалбоподателя и последният е представил на контролните органи, не може да удостовери законния произход именно на тези дърва за огрев, които са установени при проверката в имота, стопанисван от жалбоподателя.

Независимо, че в процесния казус от обективна страна се установяват елементи от състава на нарушението по чл. 213, ал. 1, т. 2 от ЗГ, съдът намира, че деянието на жалбоподателя е несъставомерно, тъй като не е виновно. Съгласно чл. 6 от ЗАНН административното нарушение е това

деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В случая не е налице нито формата на вина умисъл, нито формата на вина непредпазливост при извършване на процесното деяние. Жалбоподателят добросъвестно е заплатил доставената му дървесина, поискал е документ за нея и като такъв му е бил предоставен процесния превозен билет. Видно от съдържанието на оригинала на процесния превозен билет, който свид. Т. С. е дал на жалбоподателя при доставката на дървесината, същият е твърде блед, което на практика го прави нечетим. За съда няма съмнение, че напечатаният тест на превозния билет е изключително трудно четим и при прегледа му, дори при положени усилия, не може веднага еднозначно и несъмнено да се установи съдържанието му. Ясно е само, че върху превозния билет са положени със син химикал два подписа. В тази насока са и показанията на разпитаните горски служители – свид. М. Е. и Б. А., като последният заявява, че поради обстоятелството, че представения от жалбоподателя превозен билет не бил добре четим, се наложило да извърши проверка в електронната система на ИАГ за установяване на категоричното му съдържание. В този ред на мисли съдът счита, че съдържанието на превозния билет не е било установено от жалбоподателя по обективни причини – лошото качество на документа, а не заради неполагане на дължимата грижа. Фактът, че по дървата е имало поставена горска марка, която жалбоподателят е видял, както и това, че на същия е бил предоставен превозния билет от превозвача е оставило у жалбоподателя убеждението, че дървата са законно добити и придружени със съответните за това документи. Това изключва наличието на умисъл у жалбоподателя за извършване на нарушението за придобиването и съхраняването на дърва без превозен билет. От събраната доказателствена съвкупност по делото не само не се установява наличието на умисъл при извършване на процесното деяние, но и липсват данни за неполагането на достатъчно грижа от жалбоподателя за недопускане на неправомерно поведение от негова страна. Поради това деянието му не може да се квалифицира и като непредпазливо. В процесния случай липсва субективният елемент на вмененото на жалбоподателя нарушение, а за да е налице извършено административно нарушение е необходимо неговото съдържание да обхваща, както елементите, които се отнасят до обективната му страна,

така и онези, които засягат субективната страна на деянието. Липсата на който и да било от елементите, влизащи в състава на административното нарушение, независимо дали е свързан с обективната или субективната страна, води до несъставомерност на деянието.

Отделно от това следва да се отбележи, че от обстоятелствената част на писменото предупреждение става ясно, че жалбоподателят е предупреден с атакуваното писмено предупреждение за това, че съхранява процесната дървесина без превозен билет, доколкото представеният в хода на проверката от него превозен билет № 7788/00068 от 29.03.2023 г. не се отнася за съхраняваните дърва. От събраните по делото писмени доказателства обаче се установи, че превозен билет с № 7788/00068 от 29.03.2023 г. не съществува в обективната действителност и не е издаван от ДГС – Пещера, съответно жалбоподателят няма как да е разполагал с такъв и да го е представил в хода на проверката.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав счита, че атакуваното писмено предупреждение следва да бъде отменено като процесуално незаконосъобразно.

По разноските:

Съгласно чл. чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство, страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК.

Отговорността за разноски по АПК е регламентирана въз основа на общия принцип, че разноските се понасят и плащат от страната, чието искане е отхвърлено. Съгласно чл. 143 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

В случая процесуалния представител на жалбоподателя претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, като е представил Договор за правна защита и съдействие (л. 33). В договора е посочено, че оказаната правна помощ е безплатна, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА). Въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати в полза на адв. Д. А. от АК - Пазарджик разноски в минимален размер от

500,00 лв., съобразно чл. 38, ал. 2 от ЗА вр. чл. 36, ал. 2 от ЗА, вр. чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (изм. ДВ бр. 88 от 04.11.2022 г.), за осъщественото процесуално представителство на жалбоподателя по делото, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмено предупреждение № 298/18.07.2023 г., издадено от Директора на Регионална дирекция по горите - Пазарджик, с което за маловажен случай на нарушение на чл. 213, ал. 1, т. 2 от Закона за горите във вр. чл. 15, ал. 3 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии жалбоподателят И. С. З., ЕГН *****, с адрес: гр. Брацигово, ул. „Ангел Попов“ № 24 е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай в едногодишен срок от влизане в сила на предупреждението ще му бъде наложено административно наказание и са отнети 5 пр. куб. м. широколистни дърва за огрев от дървесен вид „бук“, с дължина 1 м., оставени на отговорно пазене на Щерьо Янков Начев, на длъжност „старши лесничей“ при ТП ДТС – Пещера, с разписка за отговорно пазене сериен № 000928/12.04.2023 г.

ОСЪЖДА Регионална дирекция по горите - Пазарджик да заплати на адвокат Д. П. А. – АК - Пазарджик, със служебен адрес: гр. Пещера, ул. „Михаил Такев“ № 101, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА вр. чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, сумата в размер на 500 лв. (петстотин лева), представляваща разноски за адвокатско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____